

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ВНУТРІШНЬОГО КОНТРОЛЮ ЯКОСТІ ОСВІТИ НА КАФЕДРІ ВНУТРІШНІХ ХВОРОБ

В. Д. Сиволап, Д. А. Лащук, В. Х. Каленський

Запорізький державний медичний університет

Вступ. В підготовці майбутніх лікарів на рівні міжнародних вимог провідна роль належить якості медичної освіти. Система забезпечення якості освіти включає: оцінку якості освітніх програм на відповідність до вимог ринку; самостійний пошук викладачем шляхів поліпшення програми, на основі визначення її інноваційного потенціалу і реальної цінності знань на даний момент; систему контролю якості навчання на основі самооцінки; стандарт освіти, зорієнтований на рівень підготовленості студентів, а не на мінімум запропонованого змісту освіти. В цілому, ситуація, що склалася в галузі забезпечення якості навчання вимагає оновлення системи її контролю, заснованої на мотиваційному принципі, що активізує викладача і студента. Передбачається три види внутрішнього контролю: самоконтроль, контроль якості знань студентів та контроль освітніх програм. Самоконтроль – це самоаналіз і самооцінка діяльності того, хто навчається і викладача, передбачає визначення рівня засвоєння матеріалу. На основі самоконтролю діяльності на різних організаційних рівнях (кафедра, факультет, університет), проводиться визначення стратегії розвитку з урахуванням аналізу ризиків і помилок, короткострокових і довгострокових вимог до підготовки фахівців. Контроль якості знань студентів проводиться у вигляді поточної атестації, яка враховує роботу студента протягом семестру, проміжної атестації здійснюваної у вигляді здачі іспитів і заліків, а також підсумкової державної атестації. Контроль освітніх програм передбачає оцінку навчальних планів, а також робочих програм і методичних розробок в розрізі дисциплін.

Основна частина. На кафедрі внутрішніх хвороб № 1 ЗДМУ приділяється значна увага всім видам внутрішнього контролю, але при всій пріоритетності кінцевих результатів навчання, істотним моментом, в умовах кредитної технології, є проведення поточного контролю знань студентів під час академічного періоду. На першому етапі, перед початком вивчення змістовних модулів, проводиться перевірка вхідного рівня знань та вмінь студентів за допомогою тестових та ситуаційних завдань, практичних навичок під час клінічного огляду хворого. Як варіант контролю навчального процесу, зазвичай практикується проведення відкритих занять, взаємовідвідування, перевірка методичного забезпечення. З метою кращого забезпечення навчального процесу на кафедрі розроблені та підготовлені навчально-методичні матеріали (як в електронному, так і в паперовому варіантах): методичні рекомендації до практичних занять та для самостійної роботи, презентації лекцій, депозитарій тестових та ситуаційних завдань. Оцінити і виміряти якість роботи кожного окремого студента,

викладача дуже не просто, при цьому професіоналізм викладача оцінюється епізодично і суб'єктивно.

Враховуючи, що поточний контроль знань студентів пов'язаний з суб'єктивним фактором, підсумковий контроль має бути максимально об'єктивним і незалежним. Ця проблема вирішувалася шляхом застосування при підсумковому контролі тестової форми. Безперечною перевагою тестової форми контролю знань є її об'єктивність і незалежність. Основи педагогічної діагностики з використанням тестування ґрунтовно розроблені і успішно застосовуються в усьому цивілізованому світі. Тестова форма контролю знань має як безсумнівні переваги, так і деякі недоліки. При такій формі виключається усне спілкування студента з викладачем, утруднюється перевірка логічних предметних зв'язків. При поточному контролі знань на кафедрі використовуються такі форми як співбесіда, письмове заповнення протоколів курації хворих, виступ студентів з повідомленнями і доповідями, захист історії хвороби. Іншими словами, форми поточного контролю повинні доповнювати форми, що використовуються при підсумковому контролі. Якщо викладачі, намагаючись підготувати студентів до тестового іспиту, в ході семестру застосовують виключно тести, не відбувається системного засвоєння навчальної дисципліни, не розвиваються творчі здібності студентів. Одним з організаційно-методичних завдань кафедри полягає в створенні умов, що дозволяють поєднати різні форми внутрішнього контролю якості навичок і вмінь. Обов'язковим є практична підготовка майбутнього лікаря: робота у відділенні з хворими, кабінетах інструментального дослідження, лабораторіях, оцінка результатів обстеження, аналіз електрокардіограм, рентгенограм, даних ультразвукового дослідження і т.і. Окрім того, велика роль приділяється самостійній роботі студентів, що підвищує мотивацію до більш високого рівня підготовки.

Висновок. Система менеджменту якості будь-якого вищого навчального закладу не може вважатися повною й ефективною, якщо в ній не застосовуються інструменти, що дозволяють здійснювати моніторинг основного процесу – освітнього – з використанням інформаційних технологій. Таким чином, ефективний внутрішній контроль якості освіти на рівні кафедр, дозволяє вирішити багатопланову задачу перед навчальним закладом.

Література

1. Закон України “Про вищу освіту” від 01.07.2014 р. №1556-VII.
2. Типова навчальна програма з дисципліни “Внутрішня медицина”. – Київ, 2014. – 64с.